

Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 4 oktober 2018 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Administrativen sad — Varna — Bulgarije) — Nikolay Kantarev / Balgarska Narodna Banka

(Zaak C-571/16) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing — Depositogarantiestelsels — Richtlijn 94/19/EG — Artikel 1, punt 3, onder i) — Artikel 10, lid 1 — Begrip „niet-beschikbaar deposito” — Aansprakelijkheid van een lidstaat voor door particulieren geleden schade als gevolg van schendingen van het Unierecht — Voldoende gekwalificeerde schending van het Unierecht — Procedurele autonomie van de lidstaten — Beginsel van loyale samenwerking — Artikel 4, lid 3, VEU — Gelijkwaardigheidsbeginsel en doeltreffendheidsbeginsel]

(2018/C 436/03)

Procestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Administrativen sad — Varna

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Nikolay Kantarev

Verwerende partij: Balgarska Narodna Banka

Dictum

- 1) Artikel 1, punt 3, en artikel 10, lid 1, van richtlijn 94/19/EG van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 1994 inzake de depositogarantiestelsels, zoals gewijzigd bij richtlijn 2009/14/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2009, moeten aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten, ten eerste, tegen een nationale wetgeving volgens welke als voorwaarde voor de vaststelling van de niet-beschikbaarheid van deposito's geldt dat de kredietinstelling insolvent is en de bankvergunning van die instelling is ingetrokken en, ten tweede, tegen afwijkingen van de termijnen waarin die bepalingen voorzien voor de vaststelling van de niet-beschikbaarheid van de deposito's en voor de uitbetaling ervan, met als motivering dat het noodzakelijk zou zijn de kredietinstelling onder bijzonder toezicht te plaatsen.
- 2) Artikel 1, punt 3, onder i), van richtlijn 94/19, zoals gewijzigd bij richtlijn 2009/14, moet aldus worden uitgelegd dat de niet-beschikbaarheid van de deposito's, in de zin van die bepaling, moet worden vastgesteld bij een uitdrukkelijke rechtshandeling van de bevoegde nationale autoriteit en niet kan worden afgeleid uit andere rechtshandelingen, zoals het besluit van de Balgarska Narodna Banka (Bulgaarse centrale bank) om de Korporativna Targovska Banka onder bijzonder toezicht te plaatsen, noch kan worden verondersteld op grond van omstandigheden zoals die van het hoofdgeding.
- 3) Artikel 1, punt 3, onder i), van richtlijn 94/19, zoals gewijzigd bij richtlijn 2009/14, moet aldus worden uitgelegd dat de vaststelling van niet-beschikbaarheid van een bankdeposito, in die zin van die bepaling, niet afhankelijk kan worden gesteld van de voorwaarde dat de rekeninghouder van dat deposito voordien bij de betrokken kredietinstelling een verzoek tot uitbetaling heeft ingediend, waaraan geen gevolg werd gegeven.
- 4) Artikel 1, punt 3, onder i), van richtlijn 94/19, zoals gewijzigd bij richtlijn 2009/14, heeft rechtstreekse werking en is een rechtsregel welke beoogt rechten toe te kennen aan particulieren, zodat deposanten een beroep kunnen instellen tot vergoeding van de schade die is veroorzaakt door de te late uitbetaling van de deposito's. Het staat aan de verwijzende rechter om na te gaan of het achterwege blijven van de vaststelling van niet-beschikbaarheid van de deposito's binnen de in deze bepaling bepaalde termijn van vijf werkdagen, hoewel de duidelijk omschreven voorwaarden van die bepaling waren vervuld, in omstandigheden als die van het hoofdgeding een voldoende gekwalificeerde schending in de zin van het Unierecht oplevert, alsook om na te gaan of er een rechtstreeks causaal verband bestaat tussen die schending en de door een deposant als Nikolay Kantarev geleden schade.
- 5) Artikel 4, lid 3, VEU en de beginselen van gelijkwaardigheid en doeltreffendheid moeten aldus worden uitgelegd dat zij zich, gelet op het ontbreken van een specifieke procedure in Bulgarije om deze lidstaat aansprakelijk te kunnen stellen voor schade die voortvloeit uit een schending van het Unierecht door een nationale autoriteit:

- niet verzetten tegen een nationale regeling die voorziet in twee verschillende beroepswegen die onder de bevoegdheid van verschillende rechterlijke instanties vallen en waarvoor verschillende voorwaarden gelden, voor zover de verwijzende rechter nagaat of een nationale autoriteit zoals de Bulgaarse centrale bank volgens het nationale recht op grond van de Zakon za otgovornostta na darzhavata i obshtinite za vredi (wet inzake de aansprakelijkheid van de overheid en gemeenten voor schade) dan wel op grond van de Zakon za zadalzhniata i dogovorite (wet inzake verbintenissen en overeenkomsten) aansprakelijk moet worden gesteld en die rechter vaststelt dat elk van de twee beroepswegen de beginselen van gelijkwaardigheid en doeltreffendheid eerbiedigt;
- verzetten tegen een nationale regeling die het recht van particulieren om schadevergoeding te verkrijgen afhankelijk stelt van de aanvullende voorwaarde dat de betrokken nationale autoriteit de schade opzettelijk heeft veroorzaakt;
- niet verzetten tegen een nationale regeling die het recht van particulieren om schadevergoeding te verkrijgen afhankelijk stelt van de verplichting voor de particulier om het bestaan van schuld te bewijzen, voor zover het begrip „schuld” niet verder gaat dan het begrip „voldoende gekwalificeerde schending”, hetgeen aan de verwijzende rechter staat om na te gaan;
- niet verzetten tegen een nationale regeling die voorziet in de betaling van vaste rechten of proportionele rechten in verhouding tot de waarde van het geschil, voor zover de betaling van een vast recht of een proportioneel recht in verhouding tot de waarde van het geschil niet in strijd is met het doeltreffendheidsbeginsel, gelet op het bedrag en de hoogte van het recht, de vraag of dat recht mogelijk een al dan niet onoverkomelijk obstakel voor de toegang tot de rechter vormt, het dwingende karakter ervan en de ontheffingsmogelijkheden, hetgeen aan de verwijzende rechter staat om na te gaan;
- niet verzetten tegen een nationale regeling die het recht van particulieren om schadevergoeding te verkrijgen afhankelijk stelt van de voorafgaande nietigverklaring van de aan de schade ten grondslag liggende bestuurlijke rechtshandeling, voor zover dat vereiste redelijkerwijze kan worden gesteld aan de persoon die de schade heeft geleden, hetgeen aan de verwijzende rechter staat om na te gaan.

⁽¹⁾ PB C 38 van 6.2.2017.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 4 oktober 2018 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Administrativen sad Sofia-grad — Bulgarije) — Nigyar Rauf Kaza Ahmedbekova, Rauf Emin Ogla Ahmedbekov / Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite

(Zaak C-652/16) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Gemeenschappelijk beleid inzake asiel en subsidiaire bescherming — Normen voor de erkenning van derdelanders of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten — Richtlijn 2011/95/EU — Artikelen 3, 4, 10 en 23 — Verzoeken om internationale bescherming die afzonderlijk zijn ingediend door leden van hetzelfde gezin — Individuele beoordeling — In aanmerking nemen van bedreigingen jegens het ene gezinslid in het kader van de individuele beoordeling van het verzoek van een ander gezinslid — Gunstiger normen die door de lidstaten kunnen worden gehandhaafd of vastgesteld teneinde asiel of subsidiaire bescherming uit te breiden tot de gezinsleden van degene die internationale bescherming geniet — Beoordeling van de gronden van vervolging — Deelname van een Azerbeidzjaans staatsburger aan het indienen van een klacht tegen zijn land bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens — Gemeenschappelijke procedureregels — Richtlijn 2013/32/EU — Artikel 46 — Recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel — Volledig en ex nunc onderzoek — Gronden van vervolging of feitelijke gegevens die zijn verzwegen voor de beslissingsautoriteit maar zijn aangevoerd in het kader van het rechtsmiddel tegen de door die autoriteit gegeven beslissing)

(2018/C 436/04)

Procestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Administrativen sad Sofia-grad